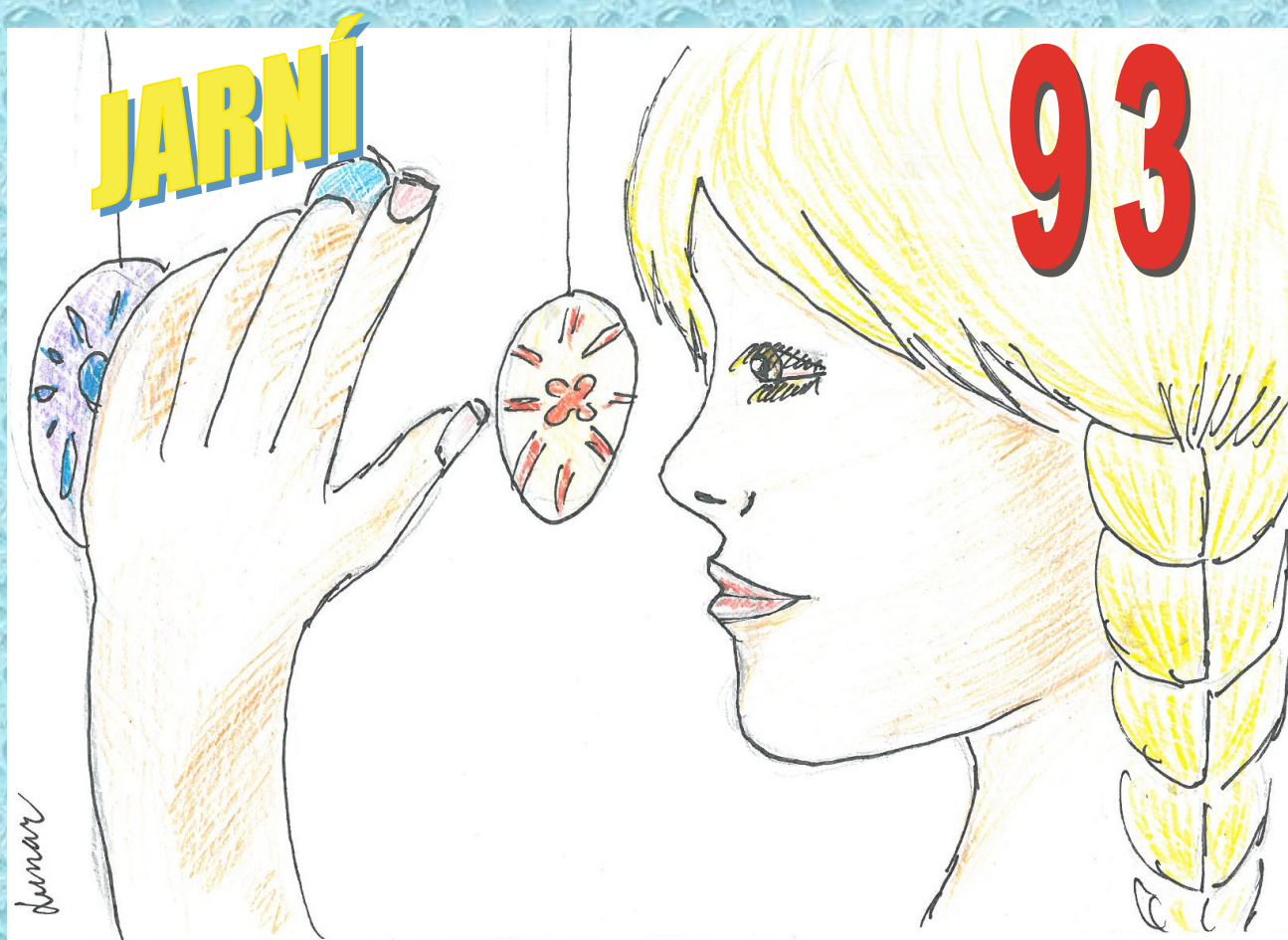

Tyláček

ROČNÍK XXIV, DUBEN 2015

ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, UČITELŮ A RODIČŮ ZŠ J.K. TYLA

Bohuslava Kramplová 7. B

Uvnitř tohoto vydání:

Slovo pana ředitele

Sedmáci na horách

Exkurze do střediska environmentální výchovy ve Stožci

Rozhovor s paní učitelkou Arnicanovou

Anketa o našem časopisu

Listy z rodinné kroniky

CAMBRIDGE EXAMS na Tylovce

Přebor škol v šachu

S vyjmenovanými slovy pohráli naši třetíci

Škola hrou

Retro poděkování

6. B a den CO

Z našich MŠ

Soutěže, hádanky, luštěnky

SEDMÁCI NA HORÁCH - strana 4

Milí čtenáři Tyláčka,

doufám, že už jste všichni překonali jarní únavu a těšíte se na aktivity, kterým zima příliš nepřála, jako jsou cyklistika, rybaření, zahrádničení nebo jen polehávání ve voňavé trávě.

I nás ve škole čeká spousta aktivit. V době, kdy čtete tento úvodník, už za sebou máme závěrečnou návštěvu expertního týmu v projektu **Pomáháme školám k úspěchu**. Doufáme, že uspějeme, nicméně už to, že jsme se ocitli ve výběrovém hledáčku reprezentativních jihočeských škol, je pro nás významným. A pokud neuspějeme, tak jsme si pouze potvrdili, že cesta, kterou chceme jít, je ta správná. Vše o nadaci i projektu si můžete přečíst na stránkách www.pomahameskolam.cz, přidávám pouze malé shrnutí.

POMÁHÁME ŠKOLÁM K ÚSPĚCHU je vzdělávací projekt pro učitele a ředitele veřejných základních škol v České republice. Nadace The Kellner Family Foundation iniciovala jeho vznik v roce 2010. Realizaci projektu zajišťuje samostatná obecně prospěšná společnost Pomáháme školám k úspěchu o.p.s.

Projekt je zaměřen na vysokou kvalitu výuky s důrazem na individuální přístup pedagogů k žákům. Vychází z přesvědčení, že dlouhodobá vzdělávací, materiální a personální podpora pomůže učitelům lépe rozpoznávat individuální potřeby žáků, přizpůsobovat styl výuky, a tak dosahovat co nejlepších pedagogických výsledků.

My, stejně jako všichni v projektu, věříme, že opravdu každý žák může zažít svůj školní úspěch, který rozvine jeho pozitivní vztah ke vzdělávání. V praxi se již

mnohokrát osvědčilo, že jedním z nezbytných předpokladů úspěchu každého žáka je úspěch každého učitele. Proto chceme vytvářet pro učitele i takové podmínky, které jim pomohou při zkvalitňování výuky a posílí jejich vnitřní motivaci i odpovědnost.

Díky projektu by mohli učitelé mít k dispozici pedagogického konzultanta. Ten doprovází školu po celých pět let, kdy jsou do projektu zapojeny, a pomáhá jí s tvorbou projektu pedagogického rozvoje. Jednotlivým učitelům pomáhá zlepšovat výuku, vytvářet si plán osobního pedagogického rozvoje a naplňovat ho.

Projektový tým společně se školami postupně buduje systém sdílení zkušeností a vzájemného učení učitelů, a to jak v rámci učitelského sboru, tak i mezi školami. Zavádí postupy interní kolegiální podpory, oborová a tematická sdílení, vzájemné návštěvy učitelů v hodinách a jejich reflexi. Organizuje společná setkání, kurzy a semináře pro celé sbory, skupiny učitelů i vedení škol.

Přítomnost dvou učitelů v hodině nabízí možnost, jak se věnovat dětem individuálněji a přizpůsobit výuku zejména pro ty žáky, kteří potřebují největší podporu (žáci znevýhodnění, nadaní apod.).

Projekt umožňuje školám pravidelně pořádat stmelovací výjezdy tříd. Přispívá na činnost školního psychologa, který pomáhá vytvářet dobré a bezpečné prostředí školy a individuálně pečovat o každé dítě. Podporuje i pravidelná setkání rodičů s učiteli a vedením školy nad různými tématy např. formou tzv. rodičovských kaváren

Projekt postupy a nástroje pro pedagogické vedení a pro výuku a učení dále ověřuje a rozvíjí v rámci regionálních sítí spolupracujících škol, které s modelovými školami .

spolupracují minimálně po dobu tří let a vzájemně se od sebe učí. Cílem této spolupráce je vyvinout účinný a udržitelný model vzájemného učení škol, který by byl přenositelný i do dalších veřejných základních škol v ČR.

Další velkou věcí je projekt **„Rekonstrukce odborných učeben ZŠ J. K. Tyla Písek - podpora přírodovědného a technického vzdělávání“**, reg. č. CZ.1.14/2.4.00/34.03251 spolufinancovaný Evropskou unií. Rekonstrukce se bude týkat učeben fyziky, chemie, přírodopisu a dílen. Předmětem zakázky je dodávka nového vybavení a souvisejících technologií včetně nezbytných stavebních prací spočívajících v umístění, montáži a uvedení nového vybavení do provozu, které přispějí k modernizaci a zvýšení kvality výuky nejen odborných předmětů, ale i všech ostatních. Tento projekt musí být hotový do 30. 6. 2015.

Od 1. 3. nastoupil jako nový vedoucí školní jídelny pan Jaromír Tomeš. Chci mu touto cestou popřát mnoho spokojených strávníků, zároveň chci moc a moc poděkovat paní Věře Dvořákové, která odešla do důchodu (při její vitalitě se tomu ani nechce věřit ☺) za dlouholetou příjemnou spolupráci. Změna se odehrála i ve školním bufetu, který má od února v novém pronájmu paní Vladimíra Popelková. Od 1. 3. se díky dotaci z ÚP Písek také rozrostl kolektiv pracovníků o novou roli pomocníka pana Petra Hrčka, který má mj. v povinnostech pomoc ve školních šatnách, tedy další krok k většímu bezpečí dětí. Určitě brzy přineseme další podrobnosti. Všem tedy hodně sil a neutuchajícího elánu.

Mgr. Pavel Koc, ředitel školy

Sedmáci na lyžích

Jako každý rok, tak i letos připravila naše škola pro žáky sedmých tříd lyžařský kurz, který tentokrát navazoval na jarní prázdniny. Proto si „účastníci“ tohoto kurzu mohli od školních povinností odpočinout o trochu déle než ostatní žáci.

Naším cílem bylo Lipno nad Vltavou, lyžařský areál Kramolín - hotel „Kramolín“. Již z internetu jsem se dozvěděla, že toto lyžařské středisko se v současné době pyšní devíti upravenými sjezdovkami nenáročnými obtížnosti, které jsou pokryty jak přírodním, tak i uměle vytvořeným sněhem. O přepravu se zde starají čtyřsedačkové lanovky. Takže podmínky ideální – co více si přát.

Termín kurzu byl, jak už jsem zmínila, ihned po jarních prázdninách, a to od 7.2.2015 do 13.2.2015. Vedoucími kurzu byli Mgr. R. Deme a Mgr. M. Hlavničková (ta byla zároveň i jako zdravotník), dalšími instruktory byli P. Pavelka, M. Jirsa a I. Urbanová.

Sraz vybraných účastníků lyžařského kurzu byl ve 13:45 před sportovní halou Elim. Všichni řádně natěšení jsme se tu sešli se svými zavazadly a po rozloučení s rodiči, kteří nás přišli doprovodit, jsme konečně vyrazili směr Lipno. Cesta trvala necelé dvě hodiny.

Po příjezdu nám pomohl pan majitel chaty „Kramolín“ naložit naše zavazadla do své dodávky a odvézt je na místo. My jsme museli absolvovat první výšlap do strmého kopce, na jehož konci stál náš hotel. Po příchodu do hotelu nám byly rozděny klíče od našich pokojů a my mohli začít vybalovat. Pokoje byly skromně a jednoduše zařízené, ale to nám náladu nikterak nezkažilo, hlavně že jsme byli na pokojích se svými kamarády a těšili se na super týden plný zážitků. Po zabydlení nás čekala první večeře a zároveň informační schůzka o tom, jak to tu bude celý týden probíhat.

Každý den začínal budíčkem v 7:10, pak následovala rychlá rozcvička, snídaně a dopolední lyžování. První den, po vysvětlení základů lyžování, jsme byli rozděleni do 5 skupin, podle našich výkonů. Každá skupina se svým instruktorem se pak rozjela na svah, kde začala důkladná instruktáž s tréningem. Pak byl oběd a malý odpočinek a další odpolední trénink. Večer pak na nás čekaly přednášky typu : činnost horské služby, typy lyží nebo bezpečnost na svahu. Nejvíce jsme se pak těšili na osobní volno, které si každý využil po svém.

Večerka byla ve 22 hod. Zpestřením tohoto kurzu byla odpočinková aktivita naplánovaná na třetí den. Mohli jsme si vybrat - návštěva zdejšího akvaparku, stezka korunami stromů, výlet na běžkách, bobová dráha nebo procházka zdejší přírodou. Většina z nás si vybrala akvapark. Je to takový malý vodní ráj se skluzavkou, se spoustou bazénů, ať už s protiproudem nebo vířivkou. Tento den na nás čekala ještě jedna zajímavost, a to „noční lyžování“. Byla to dobrovolná akce a měla opravdu své kouzlo. Projíždět námi už známou sjezdovku „Jezerní“ v nočních hodinách bylo opravdu něco nezapomenutelného!

Ve čtvrtek odpoledne bylo pak poslední lyžování, které bylo už takové volnější. Nejezdilo se ve skupinách, ale každý si mohl zvolit i sjezdovku podle svých přání a schopností. Tento poslední večer jsme zakončili diskotékou, kterou jsme si všichni moc užívali a snad k tomu přispěla i dobrá nálada našeho instruktora Martina, který nás všechny velmi bavil.

Poslední den ráno už nás nečekal brzký budíček ani rozcvička, ale balení a příprava na odjezd zpátky k našim rodinám. Do Písku jsme přijeli v pátek kolem 15. hodiny, kde už na nás čekali naši rodiče, na které jsme se moc těšili.

Na „lyžačku“, troufám si říci i za všechny, se nám moc líbilo, moc jsme si to užili, byl to prima týden, na který budeme rádi vzpomínat. Snad jen nevrly pan majitel nám pobyt někdy znepríjemňoval, což nás trochu mrzelo.

Na klidném a bezpečném průběhu celého kurzu mají zásluhu také naši skvělí instruktoři, kteří nás naučili základní prvky sjezdového lyžování a my jim tímto za to moc děkujeme.

Nela Vondráková, 7.B

Exkurze do střediska environmentální výchovy ve Stožci

Dne 23.2. se třída 8.C dočkala tří denního pobytu na Šumavě v obci Stožec. Měli jsme sraz před devátou hodinou na hlavním vlakovém nádraží v Písku. Jelo sedmnáct žáků a dva dozory, paní učitelky Pobřislová a Zachová. Cesta vlakem trvala dvě a půl hodiny. Do Stožce jsme dorazili před polednem. V ubytovně nás uvítala paní lektorka, která nás seznámila s bezpečnostním řádem. Naše zásoby jídla měly vydržet do večera a zbylé potraviny jsme si dali do ledničky, která se nacházela v naší kuchyňce. Po vybalení věcí nám paní lektorka promítla prezentaci o národních parcích, hlavně o tom šumavském. Poté jsme se vydali ven, kde se naše třída rozdělila do čtyř skupin. Paní lektorka rozmístila po sněhu kartičky s otázkami. Byla to štafeta.

Jeden z každé skupiny vyběhl, zapamatoval si otázku a utíkal zpátky ke svému týmu ji řešit. Museli jsme si hlavně pamatovat něco z té prezentace. Po skončení této soutěže jsme se s p. učitelkami vydali na naučnou stezku. Plnili jsme úkoly a pozorovali zimní přírodu. Na ubytovnu jsme se vrátili pozdě odpoledne s promočenými botami. Poté následovala večeře v restauraci Kameňák, kam jsme chodili i na obědy. Večer pro nás paní učitelky připravily venkovní aktivitu. Rozdělily nás do skupin po třech. Kolem ubytovny rozmístily papíry s básničkami. Jeden z každé skupiny vyběhl, vyhledal

báseň a naučil se ji. Pak ji učil toho druhého a takhle se to opakovalo. V deset hodin jsme měli večerku a po dlouhé době jsme usnuli.

V úterý jsme měli budíček v půl osmé. Snídaně proběhla v malé jídelně. Holky uvařily čaj a nosily na stoly pečivo. Po snídani jsme se s lektorem Láďou vydali na sněžnicích na dlouhou procházku. Někdo po cestě občas zakopl. Zastavili jsme se u běžkařské dráhy a postavili tam sněhuláky. A jak už bylo zvykem, opět se nám promočily boty. Pak následoval oběd. Odpoledne nás paní lektorka naučila novou výtvarnou techniku. Nakreslili jsme si pastelkami barevnou mozaiku, nanесли na to vodu a různě zdobili. Potom jsme s p. učitelkami hráli různé hry. Nejvíce nás bavilo městečko Palermo. Poté následovala večeře. Majitel restaurace byl vášnivý rybář, a proto se s ním paní učitelky dohodly, jestli by nám o rybách něco pověděl. Jeho přednáška byla zajímavá, popsal každého vodního živočicha, který visel na stěně u našich stolů. Úterní večerní aktivita byla asi nejlepší. Venku paní učitelky rozmístily papírky se šiframi. Rozdělily nás do čtyř skupin. Po vyřešení každé šifry jsme dostali dvě indicie. Dohromady

jsme jich mohli získat osmnáct. V nich se ukryvaly části oblečení nebo věci. Podle těchto indicí se měla řídit každá skupina a jednoho ze skupiny měla obléknout co nejpřesněji podle zadání. Poté jsme se sešli dole a hodnotili legrační převleky. Večerka byla opět v deset hodin.

Ve středu jsme měli budíček opět v půl osmé. Většina z nás se ráno před snídaní vydala do obchodu nakoupit zásoby do vlaku. Poté holky uvařily čaj a kluci nosili na stoly talíře, nože a pečivo. V devět hodin jsme se s paní lektorkou vypravili na tříhodinovou procházku. Došli jsme až ke Stožecké kapli. U kaple se nacházela kouzelná studánka. Podle pověsti její voda dokázala léčit nemocné. Pár odvážlivců se té vody napilo. Na ubytovnu jsme se vrátili ve dvanáct hodin. Následoval oběd a poté balení věcí a úklid pokoje. Paní lektorka se s námi rozloučila a každému dala záložku, samolepku, odznáček a plakát zimní krajiny. Ve čtvrt na tři přijel na vlakovou zastávku ve Stožci vlak, který nás odvezl na hlavní vlakové nádraží v Písku. Přijeli jsme krátce před pátou hodinou. Naše exkurze se nám moc líbila. Za ty tři dny jsme toho zažili hodně, ale přece to všechno uteklo jako voda.

Pavel Černý, 8.C

Rozhovor s paní učitelkou Arnicanovou

Paní učitelka Arnicanová učí na naší škole první školní rok. Redakční radě Tyláčka poskytla rozhovor. Jak odpovídala na naše otázky, si můžete přečíst.

Kdy jste přišla na naši školu?

Začátkem letošního roku.

Kde jste studovala a jaké předměty vás bavily ve škole?

Studovala jsem v Českých Budějovicích na Pedagogické fakultě, na základní škole mě bavilo všechno kromě hudební výchovy a na střední škole angličtina, biologie a zeměpis.

Jaké předměty učíte a v jakých třídách?

Učím angličtinu ve 4. – 7. třídách a zeměpis v 6. – 7. třídách.

Co se vám nejvíce líbí na naší škole?

Nejvíce se mi líbí kolektiv.

Jaké máte zájmy, jak trávíte čas mimo školu a práci?

Věnuji se letním a zimním sportům – kolo, běh, brusle, lyže.

Paní učitelce Arnicanové děkujeme za rozhovor a přejeme jí, ať se jí u nás ve škole nadále líbí.

Pavel Černý 8.C

Anketa o našem časopisu

1. Co se ti nejvíce líbí na Tyláčku?

2. Kdybys mohl(a) na Tyláčku něco změnit, přidat nebo tam vymyslet něco nového, co by to bylo?

1. ankety, křížovky

2. více fotek

Adéla Tichá 4. C

1. vtipy, křížovky

2. více fotek, komiksy

František Schwarz 6. B

1. že články píšou žáci a ne učitelé

2. více anket a fotek z různých akcí

Eva Matoušková 8. C

1. fotky a obrázky, vtipy

2. častější a kratší vydání, zajímavější věci - drby

Adam Havrda 8. C

1. vtipy

2. nic bych neměnil ani nepřidával

Kryštof Šimko 6. B

1. hádanky

2. více reportáží z výletů

Adam Kupec 4. C

1. aktuality z celého čtvrtletí, výlety, exkurze

2. Nikdo není dokonalý, dotazníky - zajímavé otázky, změnit obrázky na titulní straně

Karolína Vargová 8. C

Pavel Černý a Honza Kříž 8. C

Letití čtenáři Tyláčka si jistě pamatují, že Listy z rodinné kroniky již kdysi četli. Jsou tu noví devátáci a s nimi další staré příběhy. Život každého člověka je jedinečný. Proto vycházejí další.

LISTY Z RODINNÉ KRONIKY

9. TŘÍDA 2014-2015

Dědovo dětství

Tak jako každý den i včera jsem se šel podívat na dědu, se kterým bydlím ve stejném domě v Alšově ulici. Když jsem přišel k dědovi dolů, zastavil jsem se u dveří. „Kde jsi celý den? Vůbec jsem tě neviděl,“ povídá děda. Ten den měl dobrou náladu, a tak mi začal vyprávět, jak se žilo a co všechno jako kluk prožíval v Alšovce.

Ta byla v době jeho dětství krátkou travnatou ulicí, kde jediné stopy od auta končily u domu dědových rodičů, kteří měli starou šestisedadlovou Pragu Alfou. Bylo to praktické auto.

Alšovka končila číslem 29 u Bartů ohradou. Tam, kde je dnes mateřská školka. Potom už jenom louky a dole u řeky skládka odpadů, na kterou si jako kluci chodili nejradši hrát. V ulici bydlela spousta dětí, a tak nebylo o kamarády nouze. V té době nebyla ani televize, a tak se všechny hry konaly v naší ulici. Hrál se tam fotbal. Dole v ulici si ze staré plachty na auto postavili stan a hráli si na trampy. V zimě, když řeka zamrzla, chodili do okýnek bruslit, a když přišlo tání, šli jezdit na kry.

Když ale pod dědovým kamarádem Mirkem Kolků praskl led a kluk vylezl celý mokrý, bylo po legraci. Dědova maminka musela Mirka vysušit, aby nedostal doma výprask. Pak už nesměli k řece chodit. Na skládce zase soutěžili, kdo má lepší trefu, tak dlouho, až Mirek trefil dědu mezi oči. Vyhrál, ale dostal pořádný výprask, protože, jak říkal děda, stál při něm anděl strážný, že nepřišel o oko a na památku má jenom jizvičku na nose.

Napravo u řeky je skalnatá stráň, kam si s partou kluků chodili hrát na indiány. A tak prožívali veselé dětství bez počítačů, televizí a mobilů a bylo to, jak tvrdí děda, daleko lepší dětství než máme my.

Bylo to dlouhé vyprávění a děda říkal, že budeme pokračovat. Tak už se opravdu těším.

Matěj Hejpetr, 9. A

Dědečkova čepice

Jednou o víkendu jsem jela k babičce. Nevěděla jsem, co mám dělat, a napadlo mě, že bych se mohla jít podívat na půdu. Prohrabala jsem tam všechny věci a našla starou, zaprášenou čepici. Byla modrá, s červeným lemem a měla malý černý kšilt.

Seběhla jsem rychle dolů a zeptala se babičky, co je to za čepici. Babička se na čepici podívala a vyhrkly jí slzy do očí. Po chvíli řekla: „Tahle čepice patřila dědečkovi, nosil ji moc rád, až do smrti. Už jsem si myslela, že se ztratila, ještě že jsi ji našla.“ Podívala jsem se na babičku a nedočkavě ji vybídla, ať povídá dál. A tak začala.

„Když jsme se s dědečkem potkali, bylo mu sedmnáct let. Byl z chudé rodiny a pracoval na statku, kde jsme se poznali. To už tu čepici nosil. O rok později ho odtáhli na vojnu. A pak začala válka... Vrátil se mi, byl těžce raněn, tak mohl jít domů. Ale ne na dlouho. Jakmile se uzdravil, začal pracovat v odboji a byl pořád pryč. A čepice s ním. Válku jsme přežili, dokonce se narodila první dcera – tvoje teta. Další roky byly těžké. Ale protože dědeček byl plný humoru, žilo se nám dobře. A děda pořád se stejnou čepicí. A potom začal být stále víc nemocný... Pak už mi zbyla jen tato čepice...“

Poděkovala jsem babičce, že mi tento příběh vyprávěla. A zároveň jsem byla ohromena tím, co může zažít jedna obyčejná čepice.

Anežka Kuntová, 9.A

Těžký život pradědy Haška

Můj praděda Josef Hašek se narodil 26. 3. 1904 v rodině sedláka Vojtěcha Haška. Od mládí byl veden k hospodaření na polích a ve stájích, což ho velmi bavilo. V dospělosti se stal uznávaným sedlákem. Jeho největší láskou byly koně.

V roce 1939 začala druhá světová válka. Jako sedlákův syn nemusel na práci do Německa. Na statku měli různé skryše, kde ukrývali obilí a další potraviny, kterými pomáhali potřebným a rodině v Praze. Museli být velmi opatrní, aby se na to nepřišlo, aby je někdo neudal. Mohli by je za to zastřelit, nebo poslat do koncentračního tábora.

Po svatbě s prababičkou v roce 1945 otec Josefovi předal hospodářství. V roce 1946 se narodil můj děda. Josef se těšil, jak svého syna naučí vše, co umí.

Roku 1952 se v Novosedlech zakládalo zemědělské družstvo. Praděda Josef do družstva odmítl vstoupit, chtěl hospodařit na svém a po svém. Jednou předat hospodářství svému synovi. Tvrdě se bránil komunistickým agitátorům. Do té doby, než si na něj počkali.

Bylo to v noci 7. června 1953. Přepadli ho a zabili ranou do hlavy. Posadili ho do vypuštěného rybníka v Chrastinách. Druhý den ráno ho lidé našli. Říkalo se, že se zabil sám. Ale bylo veřejným tajemstvím, jak to bylo doopravdy.

Prababička se nechtěla vzdát a napsala dopis prezidentu Klementu Gottwaldovi, aby prošetřili smrt jejího muže. Ale ten ani neodpověděl.

Mému dědovi bylo sedm let, když zůstal s mojí prababičkou sám. Ta musela vstoupit do družstva, protože s malým synkem by nezvládla sama hospodařit.

Až po letech se jeden z vrahů přiznal na smrtelné posteli, aby ulehčil svému svědomí.

Nikola Cupanová, 9.A

Jak se poznala moje máma s mým tátou

Chtěl bych vám vyprávět příběh o nejdražších lidech mého života. Moje máma a táta se poznali za velmi romantických okolností.

Stalo se to před rokem 2000, když mé mámě odjel poslední autobus z Prahy do rodného města. Ubrečená stála na zastávce a přemýšlela, co je méně nebezpečné. Strávit noc na nádraží, vydat se na dobrodružnou cestu autostopem nebo utratit poslední peníze za hotel... s tím, že její stará milovaná maminka bude mít bezesnou noc plnou strachu.

Tak se přece jen vydala stopovat auta. Pršelo a máma, promoklá až na kost, netušila, že jí za pár minut potká největší štěstí jejího života. Hned první auto zastavilo. Jejich oči se potkaly, úsměvy na tvářích se rozehrály. Byl to ten osudový okamžik a z vyprávění vím, že oba dva okamžitě věděli, že jsou stvořeni jen pro sebe. A pak už to šlo ráz na ráz. Hodinka cesty uběhla coby dup a pak kafičko pro zahřátí a seznámení s tátovou nastávající tchýní – mojí babičkou, kterou znám bohužel jen z vyprávění.

Týden na to pozval táta mojí mamku na oběd a za další týden už byly Vánoce a oni se rozhodli, že je budou trávit spolu. Pak spolu chodili 14 let a po čtrnácti letech se rozhodli, že se vezmou. To, že spolu chodili, znamená, že tvořili báječnou rodinu, vychovávali děti, pracovali, starali se o zvířátka a žili vlastně manželský život. Vždy v plném porozumění, s láskou, bez hádek a bez nevěr.

Jsou to dobří a slušní lidé a měli velké štěstí, že potkali jeden druhého a mají v sobě oporu. A já mám štěstí, že jsem součástí této báječné rodiny.

Michal Jahoda, 9.C

Příběh mých prarodičů

Dnes mě propustili. Konečně vidím slunce. Nastupuji do tramvaje. Mám u sebe nějaké peníze, ale nevím, zda se měna za těch sedm let změnila, nebo ne. Chci si koupit jízdenku. Podávám řidiči sto korun československých. Dívá se na mě jako bych byl blázen.

„Nemáte nějaké drobné, pane?“

„Ne, nemám.“

Vyhodí mě z tramvaje. Půjdu tedy pěšky.

Vejdou do nejbližšího obchodu. Za pultem stojí mladá, krásná prodavačka. Chci si koupit dvě láhve obyčejné vody.

Stojím za pultem. Do dveří vejde muž. Pohledný muž. Má velké modré oči. Kulhá na pravou nohu. Může mu být okolo pětadvaceti let. Chce si koupit dvě láhve pitné vody. Podám mu je.

„Dělá to dvě koruny, osmdesát haléřů.“

Podá mi stovku.

„Nemáte drobné?“

„Nemám drobné.“

„Tak až příště přijdete, tak mi to dáte.“

„Ano, děkuji.“ Odběhl.

Před zavřením obchodu přišel a dal mi peníze.

Druhý den přišla do obchodu Jitka.

„Včera tu byl můj brácha, vidělas ho?“

„Teď mi to došlo! Pamatovala jsem si ho, protože jsem k Jitce chodila jako malá holka.“

„Ano, byl tu včera. Má takové velké modré oči?“

„Jo, má. Chceš s ním domluvit rande?“

Neodpověděla jsem.

Když mi bylo třináct let, skákali jsme ve škole přes kozu. Skočil jsem špatně a začala mě bolet pravá noha. Odvedli mě domů. Když bolest nepřestávala, dojeli se mnou rodiče k bábě Drahoňskéj. Byla to známá léčitelka. Bylinkářka. Řekla, že se mi noha zlomila v kyčli. Táta znal vyhlášeného profesora Zahradníčka v Praze.

„Měli jste přijet dřív. Kost se nevyžívovala. Milda bude mít o tři a půl centimetru kratší nohu. Dám mu platinový hřebík, ale nic jiného dělat nemohu.“

Jenže pan profesor Zahradníček nepočítal s tím, že mě odsoudí za spiknutí proti lidově demokratické republice na čtrnáct let. Nakonec mě propustili po sedmi letech. Nemohl jsem po propuštění sehnat práci. Nabízeli mi samou těžkou, kterou jsem dělat nemohl. Neprošel jsem zdravotní prohlídkou.

Jítka to s tím rande myslela vážně.

„Za láhev whisky tě zvu k nám. 26. prosince.“

„Dobře.“

„Načali jsme whisky. Po dvou panáčích Milda usnul. Odnegli jsme ho s Jítkou na pohovku. Pak jsme tam jen seděly a povídaly si. Až do čtyř ráno. Byla jsem na odchodu, když se Milda vzbudil. Řekl, že mě doprovodí domů. Po cestě se mě zeptal, jestli si ho chci vzít.“

„Ano,“ odpověděla jsem.

„Dobře, tak na tvoje narozeniny se zasnoubíme a 16. dubna se vezmeme!“

Byl rok 1960.

Moji babičce bylo v té době 18 let a dědovi 32. Vzali se a mají spolu tři dcery. Můj děda zemřel 10. listopadu 2003 na rakovinu krve ve věku 75 let.

Kristina Marhánková, 9.C

O Liškově vorařské partě

Nevím, jestli jste již viděli díl ze seriálu Panoptikum města pražského nazvaný „Dívka od vody“. Tento film je o vraždě dívky z vorařské hospody v Podskalí. Při vyšetřování jsou vyslýcháni voraři a byla zmíněna Liškova vorařská parta.

Sám bych si toho asi nevšiml, ale upozornila mě na to mamka, od které jsem se dozvěděl, že tato parta opravdu plavila vory. Dokonce v ní byl i můj praděda Josef Liška.

Praděda se narodil 12. 7. 1917 ve Lhotě u Kestřan. Vyučil se tesařem a v létě plavil vory. V Liškově partě byl on a jeho otec, v další partě jeho dva bratři. Plavit začínali v Žichovicích pod hradem Rabí, kde se svazovaly vory a oni je splavovali do Prahy. Jezdili až dvakrát týdně a cestou stavěli ve vorařských hospodách. Někdy jim hospodští na lodkách vozili pivo a buřty. Na vorech si také vařili v kotlíku na ohništi udělaném z drnů a hlíny. Ale to občas prohořelo, a tak před Prahou klády otáčeli, aby nebyla vidět ohořelá místa. Domů se pak vraceli vlakem a na kolech.

Takto plavili až do postavení přehrady na Vltavě. Na konci 2. světové války se praděda oženil a narodila se mu dcera, moje babička. Poté se přestěhovali do Dobeve, kde se praděda nadále věnoval už jen tesařině.

Jan Sup, 9.C

Život mého otce

Asi bych začala o tom, jak jsem se k tomuto životnímu příběhu svého otce dostala. Já jsem se narodila tady, v České Republice, a o Vietnamu, odkud pochází moje dvě sestry a rodiče, jsem věděla málo. A proto jsem požádala svou maminku, aby mi každý večer, nebo když jsme měli víc času, vyprávěla o životě ve Vietnamu. Moji rodiče, jako děti, byli chudí a měli těžký život, protože zažili válku. Hodně mě zaujal život mého otce. Byl komplikovaný a smutný.

Vše to začalo, když byla moje babička těhotná a pod svým srdcem už tlouklo srdíčko mého tatínka. V té době musel můj děda do války. Během této doby babička porodila a tři roky se musela o mého tatku starat sama. Jednoho dne, během války, kdy se válčilo proti Američanům, utrpěl můj děda během bitvy vážné zranění. V tuto dobu si děda nepřál nic jiného, než jen spatřit svého syna. Proto byl převezen do města Vinh, kde žila moje babička se svým synáčkem. Když se babička dozvěděla, že je děda zraněný a je v nemocnici, okamžitě jela do nemocnice ho navštívit. Tam můj děda poprvé a naposled spatřil mého otce. Po pár hodinách děda s slzami v očích zemřel.

O pár měsíců později babička potkala jiného muže, opět se zamilovala a otěhotněla. Jednou, když se babička schovávala s ostatními v podzemním krytu během vojenské bitvy, dopadla na kryt bomba a na moji babičku spadl sloup, který jí způsobil smrtelná zranění. Můj otec tedy ztratil i druhého rodiče. Poté žil sice s prababičkou, ale nikdy se nemohl smířit se smrtí svých rodičů. Oba mu moc chyběli.

Život s babičkou pomohl otci trochu zapomenout na ty hrozné vzpomínky. Ve všem se mu snažila pomoci a vždy mu byla oporou. Ale když mu bylo 8 let, babička mu umřela také. Už neměl nikoho. Nikoho, o koho by se mohl opřít, když mu bylo smutno nebo když něco potřeboval. Nakonec žil u svého strýce. Ale už neměl život, jako kdysi míval. Už se musel o sebe postarat sám, chodil do práce, aby měl peníze a mohl chodit do školy. Když ukončil základní školu, odletěl do České republiky a začal pracovat v továrnách. Strávil tu 2 roky a poté letěl do Vietnamu navštívit strýce a další známé lidi. Tam se zamiloval do jedné krásné ženy, mé maminky. Otec se rozhodl, že ve Vietnamu zůstane delší dobu, aby moji maminku mohl více poznat. Brzy byla svatba ... a měli spolu dvě dcery. Po pár letech se rozhodl otec vrátit zpět do České republiky, kde nakonec zůstal se svou rodinou už napořád. Tady jsem se narodila já.

Můj otec zažil kruté dětství a určitě ho to poznamenalo. Každopádně svou nynější rodinu, kterou tvořím já s mými dvěma sestrami a moji maminkou, miluje nadevše a stará se o nás, co nejlépe dovede.

Jsem šťastná, že mám takovou rodinu. Moc obdivuju tátu, že to takhle všechno zvládl, a doufám, že se minulostí už moc netrápí!

Marie Phanová, 9.A

6. B a den CO

20. ledna se na naší škole opět uskutečnil den CO (den civilní obrany). Šesté třídy mají vždy v plánu návštěvu u hasičů, a tak ani my jsme nebyli výjimkou. V 8,00 jsme se normálně sešli v naší třídě a první hodinu jsme si povídali o tom, jak se zachovat v určitých situacích. Hned po zazvonění na přestávku jsme se přesunuli do šatny, abychom se převlékli a mohli se vydat na návštěvu hasičského sboru.

Po chvilce cesty jsme byli na místě a přišel si nás převzít jeden z hasičů, aby nás provedl.

Vzal nás do garáží, kde jsme si prohlédli všechny druhy hasičských aut. Jedno jsme si mohli i prolézt. Dokonce se nám i povedlo pana hasiče přesvědčit, aby sjel po tyči. Na konci garáží bylo auto s vysunovací plošinou. Na naše přání s ním i vyjel a vysunul plošinu do výšky 25m.

Museli jsme se samozřejmě i vyfotit a milý hasič nebyl proti. Protože nám zbyl ještě čas, vzali nás i do tělocvičny, kde tráví volný čas.

Navštívili jsme i prostor za budovou, kde mají svou vlastní čerpací stanici nebo věž na zkoušení rychlého výstupu do paneláku.

Nakonec jsme se museli rozloučit a odcházeli jsme zpátky směr škola. Všichni jsme si to užili a těšíme se na další den CO.

Anna Reinišová, 6. B

YPEF 2015

5.ročník mezinárodní soutěže Mladí lidé v evropských lesích (Young People in European Forests)

V úterý 17.2.2015 se konalo na lesnické škole VOŠL a SLŠ Bedřicha Schwarzenberga Písek místní kolo soutěže YPEF 2015. Znalostní soutěž je určena žákům a studentům základních a středních škol.

Soutěžící tříčlenná družstva absolují písemný test, který je složen z otázek o lesnictví, rostlinách a živočišných vyskytujících se v lese a v jeho blízkosti. Poté plní praktickou část, kde poznávají 20 přírodnin.

Družstva se mohou postupovým kláním probíjet až do mezinárodního kola v zahraničí (letos v Rumunsku), kde uplatní i znalost anglického jazyka. Soutěžící mají na webových stránkách soutěže k dispozici studijní materiály a také užitečné odkazy na stránky o lesnictví. Více info na <http://www.ypef.cz/>.

Žáci naší školy soutěžili již v loňském ročníku soutěže, to jsme sbírali první zkušenosti... Na soutěži se nám velmi líbilo a uchazeči o studium na

zdejší škole si zde mohli prakticky vyzkoušet své znalosti! A čekání na výsledky soutěžícím ukrátila prohlídka odborných učeben pod vedením zdejších studentů a ukázky z jejich činnosti – sokolníci, trubači.

Letos se místního kola soutěže zúčastnila tři družstva z naší školy, celkem bojovalo 11 družstev ze 4 základních škol.

Naše nejúspěšnější družstvo vybojovalo **krásné 2.místo** – složení družstva : **Michal Pokorný 9.B, Jan Sup 9.C, Richard Slanec 9.B.** Blahopřejeme!

Dalším soutěžícím – E. Sukové, N. Zelenkové, D. Stýbloví (8.roč.) a A.Staré, V. Markové a M. Šálkovi (9.roč) - děkuji za přípravu a reprezentaci školy!

Pořadí škol na prvních místech: 1. ZŠ Kovářov, 2. ZŠ J.K.Tyla, 3. ZŠ T. Šobra.

Těším se na další spolupráci se zájemci o přírodu a lesnictví v dalším ročníku soutěže.

Mgr. M. Hlavničková

CAMBRIDGE EXAMS na Tylovce

V sobotu 17. ledna proběhl na ZŠ J.K.Tyla již druhý ročník mezinárodních zkoušek z angličtiny Cambridge Exams. Samotné zkoušce předcházela intenzivní téměř půlroční příprava. Děti poctivě chodily na kurz každou středu ráno a pilně studovaly mluvnici, slovíčka a trénovaly mluvení.

V sobotu potom nastal jejich velký den. Vše začalo kolem půl osmé ráno, kdy na naši školu přijeli lektoři z Evropského centra jazykových zkoušek v Českých Budějovicích, aby připravili učebny a všechny potřebné materiály.

Krátce před devátou hodinou se začali scházet první studenti. Byli samozřejmě nervózní, většina z nich skládala zkoušku poprvé. Ale měli jsme i zkušené účastníky – dva žáci

skládali Cambridge Exams již podruhé. V devět hodin proběhlo zahájení a začala samotná zkouška.

V první části děti prokazyvaly své dovednosti v poslechu mluvené angličtiny. Plnily úkoly na základě poslechu. Druhá část prověřovala jejich umění práce s anglickým textem, jak z něj získat potřebné informace a použít je. Poslední část zkoušky byla pro mnohé žáky nejobtížnější – prokazyvali své konverzační dovednosti v cizím jazyce. Nakonec ale všech 22 žáků prošlo všemi částmi zkoušky úspěšně.

Cambridge Exams jsou mezinárodně uznávané zkoušky z angličtiny s dlouholetou tradicí. Vždyť první zkoušky proběhly již v roce 1924! Testy jsou centrálně připravovány a poté i hodnoceny v Cambridge.

Proto se na výsledky a certifikáty čeká několik týdnů. A tak i naši žáci mají teď před sebou napjaté očekávání. Certifikáty jim budou slavnostně předány na přelomu února a března. V příštím školním roce budeme samozřejmě ve zkouškách pokračovat. Přípravný kurz se rozběhne nejspíše v říjnu a všechny důležité informace potom najdete na stránkách ZŠ J.K.Tyla.

Ráda bych touto cestou ještě poděkovala lektorům z Evropského centra jazykových zkoušek z Českých Budějovic za hladký průběh zkoušky a žákům popřála hodně úspěchů v dalším studiu anglického jazyka.

Pavλίna Reinišová

Certifikáty Cambridge Exams byly předány na ZŠ J.K.Tyla

V pondělí 2. března se v aule ZŠ J.K.Tyla konalo slavnostní předání certifikátů z mezinárodních jazykových zkoušek Cambridge Exams. Letos se zúčastnilo celkem 22 žáků v kategoriích Starter, Mover a Flyer. Děti se poctivě připravovaly od října a zkoušku složily 17. ledna. Testy potom byly odeslány do Cambridge, kde probíhalo vyhodnocení a tisk certifikátů

A jak takové předávání vypadá? Úderem 16. hodiny se v aule naší školy sešli žáci, kteří zkoušku skládali, a jejich rodiče a blízcí, aby

Celé akce se zúčastnil také ředitel naší školy, Mgr. Pavel Koc a certifikáty přivezl zástupce Evropského centra jazykových zkoušek z Českých Budějovic. Děti si postupně chodily pro své certifikáty a mimo blahopřání dostaly i drobnou sladkost. Děti mají rozhodně být na co pyšné, protože všechny zkoušku úspěšně složily, některé z nich už dokonce podruhé.

Pevně věříme, že žáci své jazykové dovednosti zúročí v dalších aktivitách, např. v mezinárodních projektech.

V příštím školním roce se opět otevře přípravný kurz na Cambridge Exams, začneme nejspíše v říjnu a věříme, že zájem bude alespoň stejně takový jako v loňském a letošním školním roce. O podrobnostech budeme včas informovat na stránkách naší školy. Žáci, kteří skládali úroveň Flyers, si kopii certifikátu také mohou přiložit ke své přihlášce na střední školu.

Všem žáků, kteří letos úspěšně složili Cambridge Exams, srdečně blahopřejeme a přejeme jim hodně úspěchů v dalším studiu angličtiny.

Pavλίna Reinišová

CAMBRIDGE ENGLISH
CAMBRIDGE UNIVERSITY
100 CAMBRIDGE ENGLISH
Part of the University of Cambridge

Cambridge English
Movers
Cambridge Young Learners English (YLE) Movers

took YLE Movers
in JANUARY 2015
in Czech Republic

and was awarded the following:

Reading and Writing

Listening

Speaking

Simon Nani
Chief Examiner
Chief Executive

Cambridge English
Young Learners

ALTE

Date: 02/2015
Certificate Number: 4038115

09/14

Recitační soutěž

Ve středu 11. února 2015 se na naší škole konala recitační soutěž. Všechny děti nám svým přednesem udělaly velkou radost.

Do oblastního kola, které se bude konat ve čtvrtek 19. 3. 2015 v DDM Písek, postoupily tyto žákyně: Viktorka Mohňanská ze 2. B, Veronika Knotová ze 2. B, Alžběta Procházková ze 3. B, Marie Záluská ze 4. B, Dorotka Putnová ze 4. B a Jindřiška Vovesná ze 6. B.

Gratulujeme a přejeme další úspěchy!

M. Samšuková

Přebor škol v šachu

V úterý dne 27. 1. 2015 proběhlo v Českých Budějovicích Krajské finále přeboru škol v šachu čtyřčlenných družstev pro rok 2015, které bylo rozděleno do třech kategorií. Kategorie A – 1. až 5. třída základních škol, kategorie B – 6. až 9. třída základních škol a k tomu odpovídajících tříd víceletých gymnázií a kategorie C – družstva gymnázií a středních škol a učilišť. Hrál se švýcarským systémem na sedm kol s časem 2 x 15 minut a olympijským způsobem, tj. počet získaných bodů ze všech partií členů družstva se sčítal. Ze sedmi kol mohlo družstvo získat maximálně 28 bodů.

Uvedeného turnaje se zúčastnilo v kategorii „A“ družstvo ze ZŠ J. K. Tyla z Písku ve složení od první šachovnice Jakub Stinka (5. třída) – kapitán družstva, Matěj Záluský (2. tř.), Benedikt Chmelík (3. tř.), Jan Marek (4. tř.) a Anetka Stinková (5. tř.). Všichni podali kompaktní, bojovný a sebevědomý výkon. Kapitán Jakub Stinka velmi

dobře a s přehledem řídil jednotlivá utkání a všichni členové družstva ho plně respektovali. Po třetím kole se družstvo z „Tylovky“ dostalo do samostatného vedení a do konce turnaje si už nenechalo vítězství vzít. Konečným ziskem 27 ½ bodu z 28 možných vytvořili nový rekord turnaje, který bude velmi těžko překonán. Mladí šachisté ze ZŠ J. K. Tyla se tímto vítězstvím proboujeli na celostátní přebor škol, který bude na přelomu března a dubna 2015.

Tento velký úspěch je dokladem toho, že na ZŠ J. K. Tyla v Písku je věnována královské hře ze strany vedení školy značná pozornost, která se opírá o pochopení a podporu rodičů.

Zájemci o šachový kroužek mohou přijít každé pondělí do školní jídelny (ZŠ J. K. Tyla) od 14. 30 do 15. 30.

J. Středák

Naši žáci v okresním kole olympiády z anglického jazyka

Ve středu 11. února se v píseckém DDM konalo okresní kolo olympiády v angličtině – kategorie 8. + 9. ročníky. Z naší školy do soutěže postoupil Martin Horek z 9.A a ve tvrdé konkurenci obsadil krásné 6. místo.

V úterý 17. února se konalo okresní kolo kategorie 6. + 7. ročníků. Zde za barvy Tylovky bojoval Danila Hincu ze 7.A.

Dan naprosto úžasným způsobem prošel oběma částmi soutěže a obsadil 1. místo.

Olympiáda z anglického jazyka má dvě části: v písemném testu jsou žáci prověřováni ze znalostí práce s textem a poslechovými dovednostmi. Potom následuje konverzace s porotou soutěže na dané téma. Každý rok se na naší škole koná školní kolo olympiády – letos se zúčastnilo

téměř 60 žáků! Už teď těšíme na příští rok a další šikovné děti.

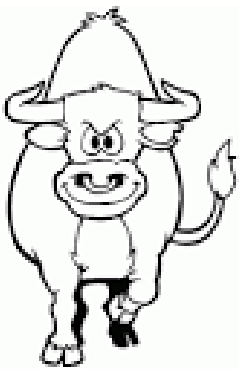
Oběma našim soutěžícím blahopřejeme a přejeme jim hodně dalších úspěchů ve studiu angličtiny!

P. Reinišová uč. AJ

Takhle hezky si s vyjmenovanými slovy pohráli naši třetíáci

Stavíme dům

Být stavitelem je složité. Musíte postavit dům, ve kterém budou lidé **bydlet**. **Obyvatel** domu chce mít pěkný **byt**. Ještě postavíte **příbytek** pro koně. V tom domě mají pěkný **nábytek**. Nemohou tam ale mít **dobytek**. Udržují tam kterýkoli **obyčej**. Bydlí tam i **bystrý** Tomáš. Na zahra-

dě mu kvete **bylina** jménem jitrocel. Na ní si pochutná **kobyla** i **býk**. Ten dům je ve městě **Příbyslav**.

Anička Žáková, 3.A

Jak bydlíme

Být součástí velké rodiny je prima. Všichni chtějí **bydlet** v rodinných domcích nebo v paneláku. Já bydlím v panelovém domě jako mnoho dalších **obyvatel**. Každý tady má svůj **byt**, do-

konce i ptáčci mají před domem **příbytek**. Ve svém pokojíčku

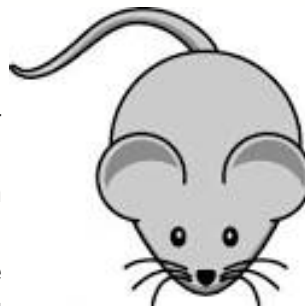
mám hezký **nábytek**. Naši sousedi jezdí na vesnici, kde chovají **dobytek**. Lidé žijí podle starých **obyčejů**. Náš soused je **bystrý** jako liška. Mamininka pěstuje na balkoně mátu, a to je léčivá **bylina**. Mezi nejoblíbenější dobytek lidé počítají krávy, vepře.

Také tam patří **kobyla** a **býk**. Rád bych bydlel ve městě **Příbyslav**.

Filip Malý a Míra Krejčí, 3.A

Celý náš den

My dnes ponocujeme. Šli jsme spát až o půlnoci. Ve sprše, když jsem se šel **mýt**, jsem začal usilovně **myslet**. Neměl jsem ponětí, že se budu tak **mýlit**. Na mou lampičku na nočním stolku létal **h m y z**. Přes nohu mi přeběhla **myš**. Lekl jsem se. V poledne jsem šel

ven. U lesa jsem potkal **hlemýžďe**. Lesníci začali **mýtit** les. Odpoledne jela celá naše rodina do města. Vždy když odjíždíme, musíme **zamykat** dům. Na náledí auto začalo **smýkat**. Museli jsme jet pomalu a mně byla zima. Představoval jsem si, že musím **dmýchat** oheň. Na parkovišti stálo auto a v něm bylo kuře. Mělo místo peří jenom **chmýří**. Líbilo se nám.

Musel se tam **nachomýtnout** řidič, který kuře odnesl. To město se jmenovalo **Litomyšl**.

Prokop Vovesný, 3.A

Pýcha kolem nás

Můj spolužák Josef má špatnou vlastnost, a tou je **pýcha**. Nejraději bych vzal **pytel** a všechny takové lidi bych do něj hodil. Hlavně ty, kteří se neustále mračí a natahují **pysk**. Myslím si, že ve světě zvířat je to jiné. Takový **netopýr** nebo třeba **slepýš**, ti se

na sebe určitě nemračí. Nebo včelka, ta létá po louce a sbírá **pyl** a na žádné mračení nemá čas. Kůň si zase hlídá své **kopyto** a nesnaží se

klopýtat přes jiná zvířata. **Třpytit** se jako drahokam to by zase chtěla straka. Každý z nás musí občas **zpytovat** svědomí a **pykat** za své chyby. A pokud nějaké chyby máme, tak je musíme vytrhat jako **pýr** a nesmíme **se pýřit**. Jediné zvíře, které má právo **se čepýřit**, je páv.

Matyáš Vondrák, 3.A

Podzim a zima

Je podzimní čas. Můj **syn** Tomáš je málo **sytý**, dokázal by klidně sníst i **sýr** a **syrový** „tatarák“ na posezení. Když je podzimní **sychnutí** den, tak maminkino vyprané prádlo nestačí **usychat**, sedává na něm **sýkora** a vedle ní kamarád **syček**. Z dálky je pozoruje pan **sysel**. Jeho kamarádovi hadovi se to nelíbí a začíná **syčet**. A náhle se začíná z oblohy **sypat** sníh a nastává zima.

Soňa Vondráková, 3.A

Škola hrou

nejen podle J. A. Komenského, I naši šestáci mají svou představu

Podle J. A. Komenského:

- * Do školy chodí všechny děti (chlapci, dívky, chudí, bohatí) - povinná školní docházka
- * Škola stojí na klidném místě, kde děti poznávají přírodu, blízko hřiště, kde si mohou hrát
- * Třída je světlá, prostorná místnost vyzdobená obrazy, mapami a názornými pomůckami
- * Dobrá škola je příjemné místo
- * Dobrý učitel je přívětivý a laskavý
- * Nejlepší čas k učení je ráno (2h dopoledne, 2h po obědě)
- * Postupujeme od snadnějšího ke složitějšímu, přiměřenost látky k věku
- * Pomáháme si názornými pomůckami, dramatickou výchovou (divadlo)
- * Učení spojené s životem, vše převádět do praxe
- * Den rozdělíme na 8 hodin práce, 8 hodin odpočinku a 8 hodin spánku
- * Nenutíme žáky učit se nazpaměť nic, čemu nerozuměli
- * Nejlépe zjistíme, co si děti zapamatovaly, když s nimi vše nahlas společně zopakujeme
- * Netrestáme žáky výpraskem

Představy našich šestáků (nápady vznikly při skupinové práci v LV):

* Hrát hry k tomu, co probíráme	* Více zábavných učebnic
* Uprostřed hodiny přestávka	* Mohli bychom si hrát a dělat,
* Aby škola začínala později	* co chceme
* Častější práce ve skupinách	* Učit se venku
* Více experimentů ve fyzice	* Děti mají zadarmo jedničky J
* Míň domácích úkolů	* Každý bude mít notebook nebo
* Více výletů	* výkonný tablet zdarma
* Méně testů	* Více komunikovat
* Více názorných pomůcek	* Více těláků (5 hodin týdně)
* Více (dokumentárních) filmů	* Konec školy ve 12.30

Můžeme porovnat, zda je Komenský moderní a aktuální i v dnešní době, nakolik se dnešní představy žáčků liší, můžeme přemýšlet, jak je to s dnešní školou – zda je živá, zábavná, komunikativní. Můžeme se usmát, divit se, žasnout.

Retro poděkování

Milí strážníci na Tylově škole,

bývá dobrým zvykem do našeho jídelníčku občasné zařazení stylových kuchyní. Jako připomenutí prvních náznaků školního stravování před 70 lety jsem zvolila **TÝDEN RETRO POKRMŮ**, v nichž nesmí chybět obiloviny, drůbež, co běhávala po dvorku, luštěniny, vepřové s knedlíkem a zelím i trochu sladkého na zub.

Rovněž při příležitosti mého odchodu do důchodu, po mnoholetém působení ve školním stravování, bych se chtěla právě tímto symbolickým retro jídelníčkem s Vámi rozloučit.

Děkuji :

- * paním kuchařkám za obětavou péči o Vaše plná břicha
- * spokojeným strážníkům za prázdné talíře, jež nám dodávají pocit, že úsilí celého kolektivu má smysl
- * panu řediteli Mgr. Pavlu Kocovi, který vždy přistupuje s úctou a uznáním k naší nelehké práci v kuchyni
- * všem zaměstnancům školy včetně mateřinek za plodnou spolupráci
- * vedoucí odboru školství MěÚ Písek paní Ing. Marii Cibulkové za maximální vstřícnost ke školním jídelnám

- * z řad rodičů Ing. Dagmar Vovesné za vedení Fitminitymu, pro nás podstatnou zpětnou vazbu stravování dětí v jídelně, dále za její nezištnou osvětu zdravého životního stylu formou vývěsky i publikací ve školním časopisu Tyláček

Vedení školních jídelen Tylovy školy předávám svému **nástupci Jaromíru Tomešovi** a zároveň mu přeji, aby se setkal se stejnou vstřícností, které se mi od Vás dostávalo.

Bylo mi ctí s Vámi spolupracovat a přeji všem hodně štěstí.

S láskou Věra Dvořáková

Redakce Tyláčku paní Dvořákové za všechno moc děkuje a přeje do dalších let hodně zdraví, radosti, spokojenosti a životní pohody.

ANKETA: Co bys chtěl/a najít v novém bufetu?

Tuto otázku jsme položili několika žákům naší školy. A jak to dopadlo? Čti dál...!

* takhle se mi líbí, takže nic	* samoobsluha: udělej si svůj sandwich
* limonádu	* mléčné nápoje (actimel...)
* tortilly	* ice coffee
* aby měli větší zásobu sešitů, lepidel	

Anna Reinišová, 6. B

Knoflíkový jarmark - 1.D

29. ledna jsme měli první knoflíkový jarmark. Na knoflíky jsme si vyrobili pokladničku a potom jsme si je šetřili celé pololetí. Získávali jsme je za dobrovolné domácí úkoly, za pomoc spolužákům a paní učitelce, za další činnosti, při kterých jsme něco naučili nebo procvičili. Zboží nám

dodali naši milí rodiče, byly to různé reklamní předměty nebo drobnosti, které někomu udělaly radost. V průběhu jarmarku jsme si dávali pozor na pravidla slušného chování. Stáli jsme spořádaně ve frontě na placení, zdravili jsme a děkovali za nákup.

Jana Mohňanská

Čenda a Flamy ve škole

V prosince naši třídu navštívila paní Zuzana Staffová, maminka našeho spolužáka Jakuba, se dvěma čtyřnohými kamarády. Ten menší se jmenoval Čenda a ten větší Flamy. Společně nám názorně ukázali, jak se chovat k pejskům. Paní Staffová nám vysvětlila, co je to canisterapie a jak pomáhá našim nemocným kamarádům. Také jsme se dozvěděli, jak se zachovat, kdyby nás napadl pes a spoustu dalších důležitých informací.

žáci 1.D společně s paní učitelkou Janou Mohňanskou

VÍČKA PRO ELISABETKU

Stále sbíráme víčka od PET lahví. Na školních chodbách jsou rozmístěny krabice na plastová víčka. Větší množství, prosíme, přinášejte do kabinetu českého jazyka (p. uč. Martina Pobříslová) nebo do třídy 2. D (p. uč. Marcela Zachová).

Eliška Přemyslovna vs. Eliška Rejčka

Dvě královny v jednom království

Dnes vám povím opět něco z české historie. Přesuneme se na začátek 14. století, kdy vymřel po meči český vládnoucí rod Přemys-

lovců. To znamená, že už nebylo mužského dědice. Měla tedy na trůn nastoupit žena? Uznala by šlechta její práva? Této příležitosti využili Habsburkové. Rudolf z tohoto rodu dobyl Prahu a vzal si vdovu po Přemyslovském králi

Václavovi II., Elišku Rejčku. Ale Rudolf brzy zemřel a kdo by převzal moc nad osiřelou zemí? Další tři roky probíhaly neklidně a nakonec

se nástupnictví vyřešilo. Moudrá, mladá a chytrá Eliška Přemyslovna, dcera Václava II., se provdala za císařova syna Jana Lucemburského a přivedla tak na trůn novou dynastii – Lucemburky. Ale proč jsem tento příběh zrovna nazval takhle? Možná už vám došlo, že Eliška Přemyslovna byla s Rejčkou příbuzná. Byla to její macecha. Už od samého počátku se neměly rády. Přemyslovna nadále ctíla památku své matky a Rejčce dávala najevo naprostý nezájem. Po vymření Přemyslovců se obě postupně zapojovaly do vyřešení nástupnictví. V prvních letech vlády Lucemburka Jana žily obě královny svým vlastním životem. Jednou ale Přemyslovně začal vadit macešin milenec – šlechtic Jindřich z Lipé. Nechala ho zajmout, protože ohrožoval manželovu vládu. Rejčka se velice rozhněvala a proti své nevlastní dceři začala vymýšlet plán. Země se rozdělila na dva zneprátené tábory. První stál za „pražskou královnou“ Eliškou Přemyslovnou a ten druhý za „hradeckou královnou“ Eliškou Re-

jčkou. Vypukla občanská válka, známá pod názvem „Válka dvou královen“. České dějiny zaznamenaly nečekanou událost, dvě nejdříve postavené ženy v zemi proti sobě válčily. Nakonec ale Rejčka dostala Jindřicha z vězení a proti nešťastné Přemyslovně se postavil její vlastní manžel Jan. Kdybyste si měli vybrat tábor, za který se postavíte, jaký by to byl?

Pavel Černý 8.C

Anglické jazykolamy

- * We surely shall see the sun shine soon.
- * How much wood would a woodchuck chuck if a woodchuck could chuck wood?
- * Which witch wished which wicked wish?
- * Six sharp smart sharks.
- * Truly rural.
- * Ed had edited it.
- * Are our oars oak?
- * Selfish shellfish.
- * Red leather, yellow leather, red leather, yellow leather.
- * She sells sea shells by the sea shore.
- * I can think of six thin things, but I can think of six thick things too.
- * The three trees.
- * Three free throws.

Luštíme v němčině

Finde 10 Kleidungsstücke und schreib sie aus/Najdi a vypiš 10 kousků oblečení!

J	H	O	S	E	S	T
B	E	N	T	U	C	
I	M	A	T	U	H	S
K	D	S	N	O	U	H
R	O	C	K	S	H	I
K	L	E	I	D	E	R
R	E	S	U	L	B	T
P	U	L	O	V	E	R

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.

Kreuzwortratsel

1.									
2.									
3.									
4.									
5.									
6.									
7.									
8.									
9.									
10.									

- přírodověda
- sešit
- batoh
- penál
- chemie
- pravítko
- kniha
- nůžky
- ořezávátko
- zvýrazňovač

Mein Lieblingsfach ist

Stimmt das?

Něco pro zasmání

„Paní učitelko, ta tabule je cítit rumem,“ říká žák, který je u tabule.
Paní učitelka udělá dva kroky dozadu a zeptá se: „A teď?“

Známý skrblík dostal trojku. Učitelka to komentovala slovy: „Kdo šetří, má za tři.“

Otec k synovi: "Dokážeš si představit, kolik mě stojí tvoje studium?"
Syn: "Ano, a proto se snažím učit co nejméně!"

Syn si přinese ze školy poznámku:

"Váš syn mě vůbec neposlouchá a dá jenom na rady hlupáků a darebáků. Prosím Vás, promluvte si s ním!"

Učitelka před školou zavětrí: „Hoši, já tady cítím trávu!“
„Aby ne,“ říká jeden hulič, „vždyť je tu všude okolo trávník.“

Syn se doma učí gramatiku: "Tati, jaký je to čas: Maminka se potká se sousedkou?"

"Ztracený, synku, ztracený!"

Učitelka zkouší: „Na co se používá kyselina sírová, Aničko?“

„No... na hubení myší...“

Student skládá zkoušky. Profesor se ptá: "Co nejvíc způsobuje pocení u člověka?"

"Vaše otázky," odpovídá student.

„Paní učitelko, nedivte se, že mám tak rozjařený hlas,“ omlouvá se Pepíček, „vždyť je jaro!“

Povídá doma malý Michal: "Ve škole jsem zlomil třídní rekord."

"A budeš ho muset zaplatit?" ptá se starostlivě matka.

„Co udělal neblaze proslulý kníže Boleslav?“

„Zavraždil svého bratra Václava.“

„Výborně. A co udělal Boleslav II.?“

„Zabil Václava II.?“

Co musí vědět student?

Všechno!

Co musí vědět asistent?

Ve které knize je to, co musí vědět student.

Co musí vědět docent?

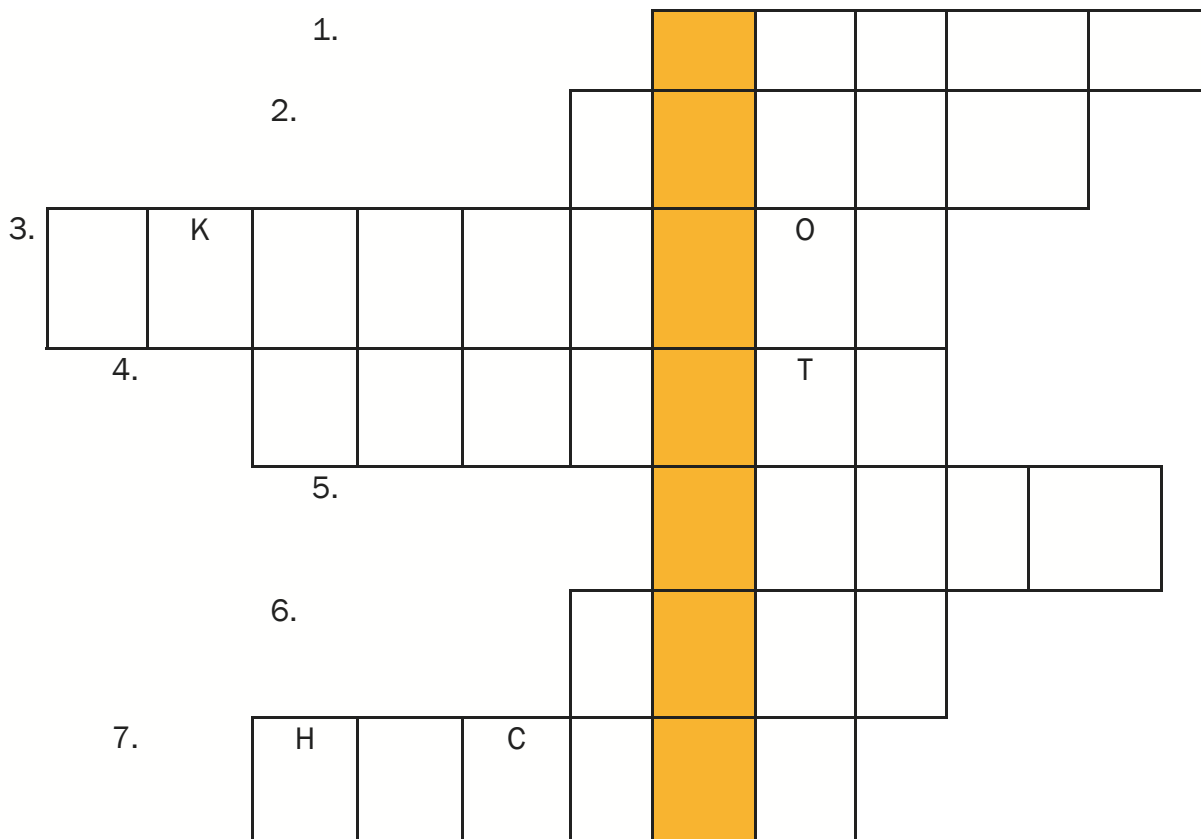
Kde je ta kniha.

Co musí vědět profesor?

Kde je docent.

... a něco málo z historie naší školy a časopisu Tyláček

Vyluštěte křížovku!

1. 12. 4. 2014 se redakce Tyláčka vydala do Českých Budějovic na vyhlášení výsledků soutěže Školní časopis roku. Kolikáté místo tam obsadila?
2. Jak se jmenuje náš neposedný redakční šotek?
3. Čím jsme se stali na konci školního roku 2013?
4. Kolikáté výročí naší školy jsme slavili v roce 2010?
5. Sečtete všechny vchody do areálu školy, od toho odečtete součet všech venkovních hřišť v areálu školy a poté přičtete počet vydání Tyláčka za jeden školní rok. Jaké číslo vám vyjde?
6. Kolik vydání časopisu Tyláčka zbývá do 100.?
7. V roce 2014 se naše škola zúčastnila sbírky školních a výtvarných potřeb určených pro děti z Ugandy. Jak se jmenuje jeden z těchto organizátorů, který navštívil naši školu a informoval nás o složitém životě tamních obyvatel? Pan...

Řešení: 1. třetí, 2. Tylda, 3. Ekoškolou, 4. dvacáté, 5. čtyři, 6. sedm, 7. (pan) Heczko

Ze života 5. mateřské školy

Karneval

Jako každý rok, se v naší 5. Mateřské škole na Fügnerově náměstí konal 17. února dětský karneval. Tato akce proběhla ve všech třídách. Karneval nemohl začít jinak než průvodem a přehlídkou všech masek. Poté, co se děti

ve svých krásných a nápaditých maskách všem představily, mohl

Labutě, labutě, ...

Paprsky sluníčka vylákaly děti z Jahůdkové třídy na procházku kolem řeky Otavy. Vybavili jsme se krmením pro labutě, které každou zimu žadoní o drobeček nějaké dobrůtky.

Děti čekala nevídaná podívaná. Labutě nás pozvaly na divadelní

Malí sportovci

"Jupíí, jdeme cvičit!" těší se děti ze třídy Kuřátek pokaždé, když jim paní učitelka oznámí, že půjdou do nově otevřeného FIT CLUBU v Tyršově ulici.

Cvičitelka, paní Bára Šípová, jim vždy připraví prima program plný pohybových her. Holky i kluci si rádi zacvičí na překážkové dráze, učí se sportovnímu chování, reagovat na pokyny i dodržovat pravidla her. Děti s nadšením prolézají látkovým tunelem, cvičí s míčky i podle hudby.

Hodina vždycky uteče jako voda, ale radost v dětských očích svědčí o

začít již pravý karnevalový rej a tanec.

V celé školce se hrálo,

zpívalo a tancovalo. Veselé písničky se střídaly s mnoha soutěžemi, které vykouzlili na dětských tvářích nejen úsměv, ale také radost z vyhraných drobných dárečků. Děti se příjemně bavily a karnevalové veselí strhlo

nakonec i paní učitelky. Samozřejmě

představení, ve kterém nám před-

vedly, že i v přírodě existuje dobro a zlo. Nic netušící labutě, které si plnily břicha, překvapil labuťák, který si přijel jako král. Křídla měl patřičně načepýřená, krk skloněný dozadu, prostě dokonalá elegance. S dětmi jsme tohoto labuťáka obdivovali až do

tom, že mají hezké zážitky a určitě se již teď těší na další.

Ještě sladká odměna a už se musíme vrátit opět do školky. Celou cestu zní dětské hlásky a štěbetání o tom, jaké to bylo prima cvičení.

jste nezapomněli na drobné pohoštění, které při těchto akcích bývá nezbytně nutné. Děti nejenom, že rády mlsají, ale také ochotně s paní učitelkami připravují pohoštění. Po příjemně stráveném dopoledni se už teď jistě zase všichni těšíme na Karneval v příštím roce s přáním,

aby byl nejlépe tak veselý, jako tomu bylo letos.

M. Maturová, 5.MŠ

té doby, než zaútočil na ostatní nic netušící labutě. Děti hned poznaly, že nemůžou posuzovat povahu podle toho, jak kdo vypadá. Jak se říká: „Není všechno zlato, co se třpytí“. Tato podívaná vyvolala u dětí velmi silný prožitek. Následující den jsme se s dětmi pustili do výtvarného ztvárnění, do kterého děti promítly své dovednosti, zkušenosti a fantazii z krmení labutí. A co labutí král? V dětských duších opět zvítězilo dobro nad zlem. Papírové řece dominovaly krásně spleené labutě, které se bezstarostně prohánily po vlnkách řeky a na labutího krále úplně zanevřely.

A. Vyhlídková 5. MŠ

Ivana Němcová, 5.MŠ

Pampadampa pampa dam

„To bylo hustý“ zhodnotil Honzík celou akci. Zajímá-li vás, o jakouže hustou akci se jednalo, vězte, že jsme se ve čtvrtek 12. února dopoledne spolu s předškoláky všichni proměnili ve filmové hvězdy. Zatím jsme sice nezazářili v žádném světově známém filmu, ale máme přinejmenším nakročeno. Studenti Soukromé vyšší odborné školy filmové v Písku nás oslovili, zda bychom nezahráli malou roli v jejich připravovaném školním filmu. S chutí a velkým nadšením jsme se vypravili na domluvené místo - parkoviště u kostela - s tím, že, jak nám bylo řečeno, párkrát pod dozorem dopravního policisty přejdeme přes silnici a bude hotovo. Ale nebylo. Celá

akce trvala téměř hodinu a přecházení ulice jsme už přestali počítat. Zato jsme si hodně užili veselého pochodování se zpěvem. Naše hlasité pampadampa pampa dam zaujalo i mnohé z kolemjdoucích, kteří se zvědavě zastavovali...

Všichni jsme zjistili, že natáčení není úplně snadné, ale dá se zažít spousta legrace, jak jsme se na vlastní kůži přesvědčili pod vedením zřejmě NADĚJNÉHO začínajícího režiséra. Ostatně nezapomněli jsme se s ním společně vyfotografovat. Co kdyby jednou ...

V. Nováková, 5.MŠ

Leden v 11.MŠ

V pondělí 26. 1. 2015 se děti vydaly na další část „Expedice Světozor“, kdy si vyzkoušely různé formy práce.

Ve čtvrtek 29.1.2015 se snažily zlepšovat své umění na bruslích. A když už byly z Hradiště ve městě, spojily to s procházkou po památkách, protože je čeká malování na výtvarnou soutěž na

Předškoláci a mašinky

Jako každý rok se vydaly nejstarší děti z MŠ na Hradišti na výstavu mašinek soukromé sbírky pana Vokurky. Z Hradiště k Václavu je to výlet na půl dne, ale stojí za to. Děti byly nadšené, moc se jim vše líbilo a nejvíc to, že samy mohly mašinky ovládat.

Zdeňka Staňková, 11. MŠ Písek - Hradiště

Střípky z 9. mateřské školy v Alšově ulici

LEDEN

„Princezna se zlatou hvězdou na čele,, - na tuto pohádku o pravé princezně jsme se moc těšili, proto jsme ani na chvíli neváhali a vyrazili do Divadla Fráni Šrámka. Z této pohádky byly děti opravdu nadšené. A nejen děti ...

„Recyklované pohádky,, - do Městské knihovny v Písku jsme se vydali, abychom se dozvěděli více informací o recyklaci odpadků. Teď už víme, do jakého kontejneru co patří a že třídění odpadků je velice důležité.

„Zimní hrátky na Babůrku,, - na Šumavě jsme si užívali týdenní pobyt s našimi předškoláky. Počasí nám na horách opravdu přálo, a tak jsme si mohli pěkně „ zabobovat,, , závodili jsme na sněhu, stavěli iglú, ... Jedno odpoledne jsme se šli podívat k ohradě na lamy, které jsme nakrmili suchým chlebem. Na závěr pobytu děti dostaly diplom za statečnost, medaili a malé zvířátko na památku.

ÚNOR

„Hrátky na pohádky,, - na zhudebněné pohádky jsme opět vyrazili do Divadla Fráni Šrámka. Zhlédli jsme pohádky: O neposlušných kůzlátkách, O Červené karkulce a Jak se Honza hádal s králem.

„Karneval,, - jako každý rok i letos jsme si užili veselé, zábavou nabitě karnevalové dopoledne. Všechny děti měly báječné masky, a tak nesměla chybět přehlídka masek, spousta soutěží a hlavně diskotéka, při které jsme se pořádně vyřádili.

Bc. Lucie Stejskalová, 9. MŠ

Vzpomínky na zimu

Vánoce jsou dávno za námi, ale v naší školce se vzpomíná na vše, co jsme o vánočních svátcích prožili. Před Vánoci jsme školku vánočně vyzdobili. Také jsme společně pekli vánoční cukroví, které měli rodiče možnost ochutnat při besídce.

Některé děti se i s rodiči zúčastnily ve školce keramické dílny. Pod vedením jedné z maminek, paní Polanské, si vyráběly a glazovaly různé vánoční ozdoby, dárečky a další originální výrobky. Dětem se vyrábění krásně dařilo a měly ze svých výtvarů radost. Těšíme se na další keramické tvoření.

V prosinci jsme také byli v muzeu. Děti zhlédly program o tom, jak prožívali advent a slavili Vánoce naši předkové. Velmi se nám líbil starobylý mechanický betlém. Také si každé dítě mohlo vyrobit originální ozdobu ze včelího vosku.

Vánoce samozřejmě slavíme ve školce i s rodiči. Besídce vždy předchází nadílka u stromečku, odpoledne pak děti předvedou rodičům připravený program, zpíváme koledy, ochutnáváme cukroví a užíváme si společně vánoční po-

hodu. Vystoupení dětí se v letošním roce neslo v duchu odpovědi na otázky, proč a jak se vlastně slaví Vánoce. Děti ze třídy Hvězdiček tak měly pohádku o tom, jak slaví Vánoce zvířátka v lese a jak babička s Červenou Karkulkou. Třída Sluníček byla převlečená za různé biblické postavy a vysvětlovala písněmi a básněmi smysl Vánoc z křesťanského pohledu. Děti ze Sluníček svým vystoupením také potěšily obyvatele domova seniorů Domovinka.

Jako každý rok, i letos jsme ozdobili v píseckých lesích stromečky i pro zvířátka.

Po Vánocích jsme se pak dojeli podívat, jak naše nadílka zvířátka potěšila. Cestu ze Živce na Jarník jsme si protáhli až kolem Vyhlídky píseckých lesníků a zastavili jsme se také u některých z „bolestných kamenů“.

V lednu se byli předškoláci z Křesťanské mateřské školky podívat v městské knihovně, dozvěděli se mnoho zajímavostí o knihách, jak s knihami zacházet, co vše lze v knihovně najít a další.

Křesťanská mateřská škola se pravidelně zapojuje do různých výtvarných soutěží. Soutěž na téma „moje město“ nás v únoru motivovala k různým činnostem na téma našeho domova Písku. Kromě výtvarných činností, cvičení, her a pohádek jsme samozřejmě také navštívili a poznávali různé významné stavby a památky

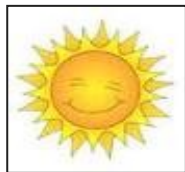

v našem městě.

V polovině února zažily děti z KMŠ krásný výlet za zvířátka. Maminky z občanského sdružení KáMoŠ nám domluvily návštěvu u paní Sobotové v Topělci. Na jejich pozemcích jsme mohli obdivovat a nakrmit koně, kozy, ovečky, berany a dvě teprve čtrnáctidenní roztomilá jehňátka. Také jsme viděli králíky, slepice, kachny, krocany a dokonce páva. Pro děti byl takový bezprostřední a blízký kontakt s domácími zvířaty velmi hezkým zážitkem.

L. Kučerová, KMŠ

Letní příměstský sportovní tábor 2015

Základní škola Josefa Kajetána Tyla a Mateřská škola Písek, Tylova 2391

NEJEN PRO ŽÁKY NAŠÍ ŠKOLY !!!

Již počtvrté se zaměřením na sportovní aktivity dětí podle

věku **5-18 let**

od 7:30 hod. do 17:00 hod. (9,5 hodiny denně)

dozor pracovníků s pedagogickou praxí

k dispozici veškeré sportovní vybavení školy dle počasí (venkovní hřiště a areál školy, tělocvičny, třídy)

termíny vždy PO-PÁ: **13.7.2015 – 14.7.2015** a **17.8.2015–21.8.2015**

cena: **390,-Kč/den** nebo **1.950,-Kč /týden (přednost při zápisu)**

rodiče mohou své děti přihlásit na jednotlivé dny nebo celý týden (přednostně)

v ceně je **stravování** v naší školní jídelně (svačina, oběd, svačina, celodenní pitný režim), **pronájem sportovních a dalších prostor** a **pedagogický dozor**

přihlášku lze stáhnout a další podrobnosti najít na webu školy www.zstylova.cz

další informace: Alena Bohatá, alena.bohata@zstylova.cz, tel: 382215104/105

Závazná přihláška na příměstský sportovní tábor pořádaný ZŠ J.K. Tyla v Písku

*odevzdat a zaplatit nejdéle do **31.5.2015** (v případě naplnění kapacity rozhoduje datum odevzdání)*

*Při odeslání závazné přihlášky prosím **zaplatit zálohu 500,-Kč**, která se odečte při doplatku z celkové částky ceny tábora.*

Příměstský tábor se uskuteční při minimálním počtu 10 dětí. .

Jméno dítěte:

Datum narození:

Škola:

Adresa bydliště:

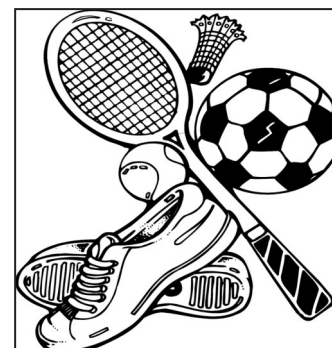
Kontakt na rodiče (mobilní telefon + e-mail):

Termín (zaškrtněte celý týden či uveďte jednotlivé dny)

13.7.2015- 17.7.2015

17.8.2015 – 21.8.2015

jednotlivé dny:

Zdravotní omezení, alergie, léky:

Platba na účet číslo : **1012040899 kód 5500**

pro identifikaci ve zprávě pro příjemce uveďte jméno dítěte

Podpis rodičů:

Před nástupem musí rodiče zaplatit celkovou cenu, odevzdat prohlášení o bezinfekčnosti a posudek zdravotní způsobilosti, bez těchto dokumentů nemůže být dítě do programu zařazeno.

Kontejner na použité oděvy

Společně s Ekotýmem jsme se rozhodli, že podpoříme myšlenku projektu TEXTILECO ve sběru použitých oděvů.

Do školního areálu necháme umístit tento kontejner. Je určen na použité oděvy. Společnost TextiEco a.s. se o něj bude pravidelně starat.

Líbí se nám myšlenka této firmy vracet zachráněné oděvy zpět lidem k opětovnému použití a zabránit tak, aby se staly součástí komunálního odpadu.

V České republice jsou prakticky jediným dominantním sběračem použitých oděvů. Oděvy sbírají, třídí, příp. recyklují.

TYLÁČEK - ČTVRTLETNÍK ŽÁKŮ, RODIČŮ, UČITELŮ A PŘÁTEL ZŠ J. K. TYLA A MŠ PÍSEK

Vedení redakce:	Mgr. Eva Laksarová, Mgr. Veronika Kramplová
Grafická úprava a počítačová sazba:	Mgr. Markéta Lišková
Fotografická spolupráce:	Jaromír Hladký ml.
Redakční rada:	Matěj Ondra 5. C, Anna Reinišová 6. B Jan Kříž 8. C Pavel Černý 8. C

Adresa redakce:	Tyláček, ZŠ J. K. Tyla, Tylova 2391 397 01 Písek
telefon:	382215104/129
e-mail:	tylacek@zstylova.cz

Toto číslo bylo předáno do tisku 1. 4. 2015
Počet výtisků: 750

Drobné chyby — redakční šotek Tylida

Časopis je připravován v aplikaci MS Publisher.

Tisk: Nová tiskárna Pelhřimov, spol. s r. o. Krasíkovická 1787, 393 01 Pelhřimov

